

قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب

ماده ۱ - اجازه داده می شود به دارندگان مدرک دکتری در رشته های گروه پزشکی (پزشکی، دندانپزشکی، دامپزشکی، داروسازی، علوم آزمایشگاهی) و پیراپزشکی و بهداشتی که به طور رسمی برابر مقررات مربوط در وزارت خانه ها، مؤسسات دولتی، شرکت های دولتی و شرکت ها و سازمان هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است و نهادهای انقلاب اسلامی شاغل می باشند و مستقلأً توان اشتغال در خارج از محیط اداری را دارند.

در صورتی که به طور تمام وقت در رشته های بهداشتی، درمانی، کشاورزی و یا محیط زیست در خدمت بوده و به کار انتفاعی تخصصی (اعم از مطب، داروخانه و آزمایشگاه و غیره) اشتغال نداشته باشند و ۶۰ ساعت در ماه در غیر ساعت اداری مشغول خدمت باشند (دربال انجام وظایف و مأموریت های محوله در غیر ساعت اداری) با تشخیص بالاترین مقام اجرایی دستگاه مبلغی حد اکثر معادل حقوق و فوق العاده شغل یا مزایای شغل دریافتی، به عنوان حق محرومیت از مطب پرداخت شود.

تبصره ۱ - مشمولین این ماده منحصرآ در صورتی که بیش از ۶۰ ساعت در خارج از ساعت اداری به انجام وظایف محوله مشغول شوند، معادل کار اضافی مازاد بر ۶۰ ساعت مذکور، طبق مقررات مربوط از فوق العاده اضافه کار ساعتی استفاده خواهد نمود.

تبصره ۲ - شاغلین مشاغل مذکور در این ماده مشمول قانون معافیت از مالیات وجوهی که تحت هر عنوان به استثنای حقوق و فوق العاده شغل به پزشکان، دندانپزشکان دکترهای داروساز و دامپزشکان پرداخت می شود، مصوب ۱۳۶۲، ۸، ۲۲ مجلس شورای اسلامی نیز می باشند.

ماده ۲ - دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی مجازند که از خدمت تمام وقت (شبانه روزی کامل) اعضاء هیأت علمی دانشکده های پزشکی، دندانپزشکی، بهداشت، داروسازی و شاغلین رشته های پیراپزشکی استفاده کنند و در ازاء آن، مبالغی به عنوان حق محرومیت از مطب، داروخانه، آزمایشگاه یا انواع دیگر در آمدهای خارج از دانشگاهی پردازند. وجوهی که تحت این عنوان پرداخت می گردد. برای اعضاء هیأت علمی ماهانه بین شصت هزار تا دویست هزار ریال و برای پرستاران و سایر شاغلین رشته های پیراپزشکی ماهانه بین پانزده هزار ریال تا پنجاه هزار ریال خواهد بود.

تبصره ۱ - ضوابط پرداخت ها و نحوه انجام خدمت تمام وقت (شبانه روزی کامل) موضوع این ماده طبق آیین نامه ای خواهد بود که ظرف سه ماه توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تصویره ۲ - مشمولین این ماده مجاز نمی باشند در خارج از دانشگاهها و دانشکده‌های علوم پزشکی، خدمات پزشکی و پرایپزشکی تخصصی خود را ارائه نمایند.

ماده ۳ - استفاده توأم هر یک از مشمولین این قانون از حق محرومیت از مطب موضوع مواد ۱ و ۲ این قانون ممنوع می باشد.

ماده ۴ - از تاریخ اجرای این قانون، قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب به دامپزشکان وزارت کشاورزی مصوب ۱۳۶۳/۰۸/۲۹ و لایحه قانونی راجع به استفاده از خدمات تمام وقت استادان دانشکده‌های پزشکی و دندانپزشکی و شاغلان رشته‌های وابسته مصوب ۱۳۵۹/۰۴/۲۵ شورای انقلاب اسلامی ایران و سایر قوانین و مقررات مربوط به پرداخت حق محرومیت از مطب ملغی است.

قانون فوق مشتمل بر چهار ماده و چهار تصویره در جلسه علنی روز یکشنبه بیست و دوم آذر ماه یک هزار و سیصد و شصت و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۶, ۹, ۲۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

دیکن مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی